

Lázár Tibor

VALAMI ELTÖRT

Valami eltört, bukdácsolnak a felhők,
 sánta szelek tépik nyakamon a sálat,
 ugatva köhög a tél, didergő ünnep
 lopakodik a sötétben, ritmuszavaros
 az álom, virrasztok az ébrenlét
 határán, s csak a képzelet kalózcsoportjai
 kalandoznak a halott hómezők felett.
 Elveszett minden, eldobtam a futásban
 fegyvereimet, elszórtam jussom tébolyodva,
 nem gondolva, hogy egyszer meg kell állni,
 s megkérdik: honnan, miért jöttem ide.
 Válasz nincs, biztos és visszavonhatatlan a halál,
 temetés sírbeszéd nélkül, hol károgás jelzi:
 az út végére értem, nincs tovább.
 Ha nem láttál még élő sírkeresztet, nézz meg,
 a szemem, a kezem helyén van, de bennem már
 messze jár a gyertyagyújtásnyi idő,
 térképemen visszafelé folynak a folyók,
 és felfelé zuhannak a felrobbant repülőök.

Simon József alkotása

Szegedi Kovács György

MISERIA

Nap mint nap látom
 a lakótelepen
 az ötévesforma kislányt,
 ahogyan küszködik
 az üveggel teli reklámtáskával.
 Odafele még bírja valahogy,
 vissza a földön is
 vonszolja.
 de az ABC-ben rutinosan
 mozog,
 tudja merre kell menni,
 hová kell nyúlni.
 Hónap végén
 erőlködik
 az üres üvegekkel,
 majd megjelenik
 a telivel.
 És feljön a pokol.
 Apja, anyja ördög lesz.
 s ilyenkor rossz, nagyon rossz.
 Ilyenkor azt szeretné,
 ha nem lenne semmi,
 ha megszűnne minden,
 ha kivennék
 a filmet a gépből
 és soha
 nem indítanák
 újra.

Simek Valéria

LEOMLÓ FAL AZ IDŐ

Kutyaugatások
 harsogásával idézlek.
 Kidőlt kerítésedet
 szélzúgás söpri
 udvarod némaságában.
 Leomló fal az idő. Átázott
 napok vakká tették ablakod.
 Nincs zár, szabad az átjárás
 az évszakok egymásba folyó
 keringésében. Szobádat
 csak a nyár fűti fel
 a didergett elmúlásban.
 Behorpadt hátú pincéd
 is megadta magát.
 Óriási kulcsa a múltat nyitotta,
 becsukott száján most rög reped.
 Nem szólsz utánam, magam vagyok
 már nélküled.